

MEISJESLEVEN

CHRISTELIJK TIJDSCHRIFT VOOR ONZE VROUWELIJKE JEUGD.

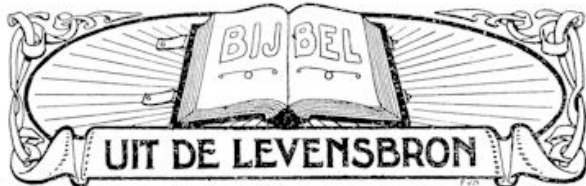
ONDER REDACTIE VAN J. M. WESTERBRINK-WIRTZ EN P. KEUNING

MET MEDEWERKING VAN DE DAMES:

JOHANNA BREEVOORT, H. S. S. KUYPER, J. H. KUYPER, J. L. F. DE LIEFDE, H. W. VAN MARLE, A. E. A. MONGERS, H. RIEMENS, MARION VEREN, EN DE HEEREN: Dr. A. DUPONT, C. A. KEUNING, C. SMEENK, Dr. J. VAN DER VALK

Redactie-Adres: P. KEUNING te NIJVERDAL — Uitgave: Uitgeversmaatschappij E. J. BOSCH Jbzn. te BAARN

Verschijnt den 1^{en} en 15^{en} van iedere maand. Abonnementsprijs f 1.75 per half jaar. Men verbindt zich voor een geheelen jaargang.

EEN GOEDE KEUZE.

Toen liep die knecht haar tegemoet, en hij zeide: Laat mij toch een weinig water uit uwe kruik drinken.

En zij zeide: Drink, mijn heer; en zij haastte zich en liet hare kruik neder op hare hand, en gaf hem te drinken.

Als zij nu voleindigd had hem drinken te geven, zeide zij: Ik zal ook voor uwe kemelen putten, totdat zij voleindigd hebben te drinken.

En zij haastte zich en goot hare kruik uit in den drinkbak, en liep weder naar den put om te putten, en zij putte voor al zijne kemelen.

En de man ontzette zich over haar, stilzwijgende, om te merken of de Heere zijnen weg voorspoedig gemaakt had of niet.

Gen. 24 : 17—21.

Dat had de zaakwaarnemer van Abraham toch wel anders en beter kunnen doen. Hij is uitgegaan, om voor Isaäk een vrouw te zoeken en, als hij straks rust bij den waterput en de jonge meisjes komen, om te putten, wordt hij verlegen. Welk meisje moet hij nu straks vragen, om met hem te trekken? Hoe vindt hij de goede vrouw voor Isaäk, zijn heer?

Hij bidt en dat is goed. God zal helpen.

Maar zie nu eens, wat deze knecht van het meisje, dat hij voor den zoon zijns heeren tot vrouw zal vragen, verlangt.

Ze moet vriendelijk zijn en nederig; ze moet hulpvaardig wezen; ze moet ook willen en kunnen werken.

Als Eliëzer zulk een meisje ontmoeten zal, weet hij, wat hem te doen staat. Zijn gebed is nu, of de Heere het zóó besturen moge, dat dit meisje gewillig en bereid zal zijn, hem te volgen.

O, die Eliëzer! Vriendelijkheid, hulpvaardigheid, nederigheid, werkkraft en werklust..... alles goed, maar daarboven uit gaat de vreeze des Heeren. En dáárnaar vraagt Eliëzer niet. Toch, die vreeze des Heeren moet het sieraad zijn van de vrouw van Isaäk. Om zulk een vrouw te zoeken, is Eliëzer juist uitgezonden.

Laat ons niet onbillijk oordeelen.

Abraham was, toen hij Eliëzer uitzond, in Gods weg; Eliëzer volbrengt den wil Gods.

Zeker, hij zoekt een godvreezende vrouw; maar hij kan niet dadelijk zeggen, of een meisje al dan niet godvreezend is. Dat weet de Heere alleen. Daarom ook juist bidt Eliëzer. De Heer zal zelf het meisje aanwijzen, dat een goede vrouw voor Isaäk zal zijn.

Maar daarom wordt Eliëzer nog niet lijdelijk. Integendeel. Hij geeft scherp acht, merkt op, stelt op de proef.

Als straks Rebekka nadert, vraagt hij om water. Dadelijk is zij bereid, hem het begeerde te geven. O, denkt Eliëzer, ze haast zich, ze is vriendelijk. Nederig is ze ook, want ze is bereid, een vreemde

te helpen; ze voelt zich er niet te hoog voor. Ze is vriendelijk en nederig en hulpvaardig, want ze wil ook de kemelen drenken.

Ze wil werken en kan werken.

Och, als nu de Heere dit meisje eens aanwees. Eliëzer ontzet zich. Hij heeft gebeden en zijn bede wordt zóó spoedig aanvankelijk verhoord.

Maar nu zwijgt hij stil en merkt op.

Zal de Heere ook verder zijn weg voorspoedig maken? Zal het blijken, dat Rebekka ook een *godvreezend* meisje is?

Eliëzer kan niet over het hart oordeelen, maar hij heeft goede hoop, want een vriendelijk, nederig, hulpvaardig meisje, een meisje dat werken kan en werken wil, toont deugden te bezitten, die heenwijzen op een door den Heere gelouterd en gereinigd hart.

O, zeker, al die deugden kunnen omgaan buiten de vreeze Gods, maar waar de vreeze Gods woont in het hart, moeten ook die deugden zijn.

Let nu eens op Eliëzer.

Hij ziet heel goed, dat Rebekka schoon van aanzicht is, maar hij heeft niet gebeden: Heere, geef dat het schoonste meisje de vrouw van mijn heer Isaäk zal worden.

Hij ziet naar deugden, die uit de godzaligheid moeten voortvloeien, die daarmee in oorzakelijk verband staan.

't Zal goed zijn, als onze jeugdigen dáár eens op letten.

Het aangaan van een huwelijk is een ernstige zaak. Ach, héél vaak is een huwelijk het gevolg van een omgang, die in lichtzinnigheid werd begonnen.

En waar wordt dan bij het zoeken van een man of vrouw op gelet?

Op schoonheid, lieftalligheid en..... op geld. Zie eens, welk een ernstige zaak een huwelijk voor Abraham en Eliëzer is geweest.

Een godvreezende vrouw moet Isaäk hebben; Abraham vordert, zóó ernstig is deze zaak voor hem, zijn knecht zelfs dáártoe een eed af. En Eliëzer bidt.

Is dat niet een weinig bespottelijk?

Kom, kom, wij weten het immers wel; jongelingen en meisjes ontmoeten elkaar eens bij een feestelijke gelegenheid; er wordt geschertst en gelachen, en dan, eindelijk, komt het zoo onder gescherts en gelach tot een huwelijk. Komt daar ook nog *bidden* bij te pas?

Zie het aan Abraham en Eliëzer, dat er een andere en betere manier is, om een echtgenoot of echtgenootte te vinden.

En merk dan ook op, dat Eliëzer niet vraagt om een vrouw, die vroom **praten** kan.

Het houden van vrome praatjes is gemakkelijk genoeg.

Meisjes, in wier hart de vreeze Gods woont, moeten daarvan doen blijken door hun vriendelijkheid, hun nederigheid, hun hulpvaardigheid. Zulke meisjes moeten ook kunnen en willen werken.

God verhoorde het gebed van Eliëzer.

Abrahams bode *ontzette* zich; zulk een *spoedige* verhooring had hij niet verwacht.

Toen zweeg hij stil en merkte op. Zie, zoo moeten wij ook doen. Als wij inzake een huwelijk hebben gebeden om hulp en raad, moeten we maar niet lijdelijk worden en, heel gemakkelijk, maar denken, dat nu alles wel in orde zal komen.

Zeker, het komt wel in orde, maar bij ons bidden hoort ons *werken*.

Stilzwijgend opmerken, ziedaar onze taak. Dáárdoor zal God ons leeren, wat we doen moeten, zullen we weten, of ons voorgenomen huwelijk de goedkeuring des Heeren zal kunnen wegdragen.

Zou het niet goed zijn, dat we daaraan eens dachten?

K.

VIII.

Hannie zat met haar moeder te naaien, toen Frieda kwam binnenvallen.

„Kind, wat ben je weer ijverig! 't Zou voorbeeldig wezen, als 't niet een klein beetje idioot was, met zulk heerlijk weer! Excuseer me, mevrouw!”

„Hannie heeft al gewandeld, vandaag. Maar ze kan niet *altijd* langs de straat lopen. Trouwens, al had ze er den tijd voor, ik houd daar niet van”, zei mevrouw een beetje strak.

„O, ik ben heusch jaloersch op haar deugzaamheid. 't Is maar, dat *ik* bij geen mogelijkheid geduld heb om stil te zitten, met zulk weer. Al hield ma me den ganschen dag in huis, 't zou niks helpen. 'k Ben nu eenmaal een vlinder en geen nijvere bij. Ik maak me niet beter dan 'k ben; als u me zóó maar nemen en een beetje van me houden wilt.”

't Laatste zei ze zoo deemoedig, dat mevrouw Veltman zich al weer verzoend voelde. 't Kind kon toch ook niet helpen, dat ze niet degelijker was grootgebracht.